Počet zmínek: 1
Online: 1

Seskupeno dle: Typu média

Seřazeno dle: Datum vydání - od nejnovějších

Online 1

Bree Nichols: Mimi má v sobě příliš mnoho světla, než aby dokázala čelit vlastní smrtelnosti

přejít na web, zobrazit sken

Online, Datum publikace: 14.10.2026 15:29, Datum importu: 14.10.2026 20:29, Zdroj: klasikaplus.cz, Autor: Jan Sebastian Tomsa, Rubrika: bohema,Bree Nichols,Divadlo J. K. Tyla Plzeň,Jiří Štrunc,Rocc, Periodicita: Denně, Provozovatel: klasikaplus.cz, Země: CZ, AVE: 5 000 Kč, GRP: 0,01, OTS: 512, Měsíční návštěvnost: 9 628, Celková návštěvnost: 15 647, RU/den: 512, RU/měsíc: 7 696

Americká sopranistka Bree Nichols přijela do Prahy díky Fulbrightovu programu a postupně se etablovala jako osobitá interpretka českého operního repertoáru. Ztvárnila Jenůfu i Rusalku a za roli Káti Kabanové se dostala do finále Cen Jantar i opavské Thálie. Její kariéra ji zároveň zavedla na mezinárodní operní scény, mimo jiné do Deutsche Oper am Rhein, norské Opery Bergen a na festival v Glyndebourne. Sezona 2026/27 jí přinese několik významných rolí, včetně Mimi v Pucciniho

„Český repertoár, například Rusalka a Jenůfa, mi jako první pomohl vybudovat pěveckou výdrž a emocionální hloubku, které Pucciniho role vyžadují.“

„Čisté jitro je možná nejlepší Foersterovo dílo.“

„Předražené programy pro mladé umělce dlouhodobě prohlubují socioekonomické nerovnosti v našem oboru.“

Americká sopranistka Bree Nichols přijela do Prahy díky Fulbrightovu programu a postupně se etablovala jako osobitá interpretka českého operního repertoáru. Ztvárnila Jenůfu i Rusalku a za roli Káti Kabanové se dostala do finále Cen Jantar i opavské Thálie. Její kariéra ji zároveň zavedla na mezinárodní operní scény, mimo jiné do Deutsche Oper am Rhein, norské Opery Bergen a na festival v Glyndebourne. Sezona 2026/27 jí přinese několik významných rolí, včetně Mimi v Pucciniho Bohémě. Tu právě připravuje s operou Divadla J. K. Tyla v Plzni v režii Rocca a pod hudebním vedením Jiřího Štrunce. Premiéra je naplánována na 17. října. Proč si americká pěvkyně vybrala český operní repertoár a na jaké výzvy se těší v aktuální sezoně?

U nás jste se výrazně zapsala především jako interpretka Janáčkových hrdinek, zejména Káti Kabanové a Jenůfy. Pro americkou pěvkyni, která se usadila v Česku, je to poměrně neobvyklá cesta. Jak se proměnil váš vztah k Janáčkově hudbě od chvíle, kdy jste začala jeho opery sama zpívat?

Nedokážu ani popsat, jakou ctí pro mě bylo, že mi zde v českých zemích svěřili mé první role Káti a Jenůfy, a to po boku českých kolegů a s českými tvůrčími týmy. V jednom případě se navíc představení odehrálo přímo pod korunami stromů v Hukvaldech, skladatelově rodišti. Tato zkušenost pro mě byla nejen tou největší zkouškou češtiny, ale také mě přiblížila hudbě samotné a prostředí, které ji inspirovalo, zejména z kulturního hlediska.

Zároveň jsem se setkala s přístupem k Janáčkovu stylu, který podle mě odráží – a prosím, odpusťte mi toto zobecnění – více českou a moravskou povahu. Tedy odmítání okázalé sentimentality, díky němuž mohou emoce skryté pod povrchem ve skutečnosti vzplanout ještě silněji. Projevuje se to například zpravidla svižnějšími tempy a ostřejší hudební artikulací, díky nimž jsou kontrasty s oněmi nesmírně silnými okamžiky katarze v Janáčkově díle ještě působivější.

Co vás vlastně přivedlo k české opeře? Byl to konkrétní skladatel, role, určitý člověk, nebo spíše vztah k českému prostředí, který se postupně rozvíjel?

Moje cesta k české opeře a životu v České republice nebyla úplně přímočará. Sama sice české kořeny nemám, ale za to, že se můj život protnul s českou kulturou, vděčím českým komunitám v Texasu. Texas je domovem jedné z největších a nejhlouběji zakořeněných českých komunit ve Spojených státech. Právě díky jejich odhodlání oslavovat a uchovávat vlastní kulturu, a to i na druhé straně oceánu, jsem dnes tady. Během doktorandského studia sólového zpěvu na University of North Texas jsem dostala příležitost zazpívat si svou první roli v češtině: Lišáka v Janáčkových Příhodách lišky Bystroušky. Inscenaci podpořila Czech Educational Foundation of Texas, která mně i mým kolegům z obsazení umožnila navštívit Janáčkův rodný kraj. Díky tomu jsem se poprvé setkala s moravskou kulturou.

Zároveň mě jako milovnici lingvistiky a fonetiky fascinoval jazyk, s nímž jsem se do té doby nikdy nesetkala. Předtím jsem sice zpívala Mařenku v Prodané nevěstě, ale v anglickém nastudování, takže Janáček pro mě znamenal první skutečnou zkušenost s češtinou. A hned s takovým nářečím! Musím přiznat, že zpočátku pro mě čeština představovala obrovskou výzvu. Právě ta ale podnítila mou zvědavost a motivovala mě k tomu, abych se co nejlépe naučila zpívat česky a co nejvěrněji zachovala charakter jazyka. Přečetla jsem všechno, co jsem mohla najít o české fonetice, a začala se učit tento krásný jazyk. To mě přirozeně přivedlo k objevování dalších děl českého repertoáru.

Bránou do tohoto světa se pro mě staly Dvořákovy písně. Odtud jsem se pustila do hlubšího výzkumu a objevila skrytý svět české vokální hudby, která se dnes uvádí jen zřídka. Fascinace tímto repertoárem určovala následujících pět let mého života a stala se ústředním tématem mé disertační práce i projektu, který jsem realizovala v rámci Fulbrightova stipendia.

Během svého stipendijního pobytu v Praze jsem měla možnost objevovat a uvádět řadu vynikajících, dnes pozapomenutých písní českých skladatelů z počátku 20. století, například Josefa Bohuslava Foerstera, Julie Reisserové, Vítězslava Nováka, Emila Axmana a mnoha dalších. Za svou práci v oblasti české hudby jsem získala ocenění Presser Award, které mi umožnilo natočit debutové album se Severočeskou filharmonií. Považuji za velkou výsadu, že tu mohu žít a zpívat hudbu, která si získala mé srdce i mou představivost. A žít v Praze, této bráně a srdci Evropy, je skutečný dar. Otevřela mi totiž také cestu k vystupování na pódiích po celém kontinentu.

Je něco v české opeře, co jako pěvkyně třeba v italském nebo německém repertoáru nenacházíte?

Česká opera mi do značné míry pomohla vybudovat kariéru, jakou mám dnes, protože formovala mou uměleckou identitu. Namísto toho, abych stále dokola zpívala tentýž kánonický repertoár, jsem konečně našla odvahu představovat hudbu, která oslovila mou představivost i mé srdce. Například se mi podařilo zvítězit ve dvou amerických pěveckých soutěžích s árií Eviny smrti z Foersterovy opery Eva – skladbou, kterou poroty vůbec neznaly.

To s sebou samozřejmě nese určitá rizika: V jedné další soutěži mi řekli, že mě kvůli volbě tohoto neznámého repertoáru neberou vážně. A právě v tom spočívá zvláštní paradox: když jsem se konečně začala prezentovat jako umělkyně s vlastní identitou, místo abych se snažila přizpůsobit představám o tom, co ode mě ostatní očekávají, začala si mě divadla brzy představovat i v tradičním repertoáru.

Tato sezona vám přináší několik významných příležitostí: poprvé ztvárníte Manon Lescaut v Deutsche Oper am Rhein a v plzeňském Divadle J. K. Tyla vás čeká role Mimi v Pucciniho Bohémě. To je přece jen jiný typ zpěvu než Jenůfa nebo Rusalka. Jak jste poznala, že je váš hlas na tyto role připravený?

V této sezóně mám program z velké části ve znamení Pucciniho – od Tosky přes Mimi až po Manon Lescaut – a toto období považuji za jedno z nejdůležitějších z hlediska svého pěveckého vývoje. Když jsem v roce 2024 poprvé zpívala Mimi, začala jsem zjišťovat, že mému hlasu mimořádně svědčí široce rozklenuté, rozkvétající fráze, které jsou pro tento repertoár charakteristické. Zároveň ve svém hlase objevuji novou hloubku. Od té doby můj tým i castingoví ředitelé stále více vnímají v mém zpěvu stránku, která by se mohla dobře uplatnit i v rolích jako Tosca nebo Manon Lescaut.

Zajímavé je, že právě český repertoár, například Rusalka a Jenůfa, mi jako první pomohl vybudovat pěveckou výdrž a emocionální hloubku, které tyto role vyžadují. A přitom jsem neztratila jemnější a křehčí polohu, která bude vždy také součástí mého hlasu.

Zastavme se na chvíli u Mimi. Můžete nám prozradit něco o plzeňské inscenaci? Bude Bohéma pojatá spíše tradičně, nebo nabídne neobvyklý pohled na toto dílo? A jak zatím probíhá vaše spolupráce s režisérem Roccem a jaká je jeho vize inscenace?

Je mi potěšením spolupracovat s Roccem už na našem pátém společném projektu, kterým je právě tato Bohéma. Obdivuji, jak dokáže nabídnout nový, hluboce lidský pohled na kanonická operní díla. Namísto toho, aby na příběh vršil nové nápady, proniká hluboko do předlohy a historického kontextu a snaží se odhalit, co nám původní témata a

postavy mohou říct dnes. Ačkoli tedy nejde tak docela o tradiční pojetí Bohémy, věřím, že tato inscenace zůstává hluboce věrná podstatě díla i jeho hudbě.

Pokud jde o Mimi, bylo pro mě obohacující poznávat tuto křehkou švadlenku z poněkud jiného úhlu pohledu. Světlo jejího ducha totiž plane příliš jasně na to, aby dokázala čelit vlastní smrtelnosti… až do chvíle, kdy už nemá na výběr. Závěrečné jednání opery pro mě zůstává jedním z nejobtížnějších na provedení. Člověk musí zůstat velmi klidný, aby dokázal spolehlivě zpívat tváří v tvář takovým přívalům žalu a lásky. K této roli mám i osobní vzpomínku, protože úplně první Mimi jsem zpívala po boku Rodolfa v podání mého manžela Jasona, takže si při této roli na něj nemohu nevzpomenout.

Rád bych se ještě zastavil u dalšího závazku ve vaší mimořádně nabité nadcházející sezoně, a tou je opera Eugena d'Alberta Mrtvé oči v **Národním divadle moravskoslezském**. Postava Myrtoklé mi v něčem připomíná Čajkovského Jolantu. Obě ženy jsou nevidomé a jejich svět se díky jakémusi zázraku otevře zraku. Zatímco Jolantě však toto nové poznání přinese štěstí, pro Myrtoklé znamená tragédii. A jak chcete jako pěvkyně i herečka ztvárnit skutečnost, že Myrtoklé nakonec znovu oslepne, protože realita je pro ni zkrátka příliš bolestná?

Die toten Augen je jedním z nejintenzivnějších a nejtragičtějších příběhů, jaké jsem kdy na jevišti ztvárnila – a to už něco znamená, když mezi nimi najdeme i Jenůfu! (úsměv) Tuto roli mám stále ještě před sebou k dalšímu objevování a jsem si jistá, že mnohé se vyjasní během zkoušek v roce 2027.

Myrtoklé je v podstatě uvězněna ve vlastní mysli. Musí se vyrovnat s poznáním, že muž, kterého kdysi zbožňovala, jí nejen lhal, ale je také schopen vraždy. Podléhá hlasům, které ji v průběhu libreta nabádají, aby obětovala vlastní štěstí ve prospěch druhých, až se nakonec sama znovu připraví o zrak. Možná chtěli libretisté Ewers a Henry, abychom si uvědomili s hrůzou, jakou zkázu mohou tato moralizující slova napáchat na Myrtoklé, na jejím těle i duši.

V roce 2022 jste vydala album Pure Morning, na které jste zařadila možná překvapivě také skladbu Josefa Bohuslava Foerstera Čisté jitro, podle níž jste album pojmenovala. Jak jste toto dílo vůbec objevila a čím vás oslovila Foersterova hudba i poezie Otokara Březiny, Antonína Sovy a F. X. Šaldy?

Teď jste narazil na jednu z mých nejoblíbenějších skladeb vůbec! Ty tři složité básně jsou plné obrazů a symbolů, které podle mě Foersterova rozklenutá, vzletná hudba tak oživuje. A troufám si říct, že možná jde o skladatelovo nejlepší dílo. Strávila jsem mnoho hodin studiem těchto textů, hledáním různých způsobů, jak je přeložit a pochopit ve svém rodném jazyce, až se mi vepsaly do srdce.

Proto si dodnes nesu vzácnou vzpomínku na první provedení tohoto cyklu v Praze. Po koncertě za mnou přišla přítelkyně a řekla mi, že druhá píseň, Blažené úsměvy mrtvých, na ni zapůsobila jako dar určený přímo jí. Přišla totiž o oba rodiče a píseň líčí duše zemřelých rodičů, které vystupují z pozemského utrpení do krásy věčného kosmu. To mě naprosto ohromilo a dodnes mi to připomíná, jakou schopnost má hudba překračovat hranice vlastního já a přinášet uzdravení.

Za to, že jsem toto mimořádné dílo pro soprán a orchestr objevila, vděčím jednomu konkrétnímu člověku. V roce 2019 jsem se seznámila s pražským barytonistou a vokálním pedagogem Martinem Vodrážkou, který se stal mým mentorem v oblasti českého repertoáru a pomohl mi porozumět této hudbě z pohledu rodilého Čecha. Věnoval spoustu času a péče tomu, aby mě naučil správnou dikci a stylovou interpretaci, a tyto znalosti pro mě měly cenu zlata. Dnes je Martin mým mentorem a kolegou a zároveň si velmi vážím našeho přátelství. Naposledy jsme letos v létě společně s Ahmadem Hedarem vyučovali na intenzivním kurzu VoxLab pořádaném spolkem Artujeme. Byla to pro mě velmi cenná zkušenost, mimo jiné díky tomu, že sdílíme podobné pedagogické i umělecké přístupy.

U vaší pedagogické činnosti bych se rád na chvíli zastavil. Před pár lety jste založila jste seorganizaci Opera Arlington. Můžete nám tento projekt přiblížit? Jaké hlavní poselství se snažíte předávat svým studentům a studentkám?

Neziskovou organizaci Opera Arlington jsem založila v roce 2022, kdy jsem žila v severním Texasu. Stála za tím moje dlouhodobá touha propojovat lidi prostřednictvím hudby a vytvářet příležitosti pro nastupující generaci pěvců. K podobné práci jsem se dostala už ve svých třiadvaceti letech, kdy jsem v rodném městě ve Virginii založila bezplatný operní vzdělávací program pro středoškolské a vysokoškolské pěvce. Program zaplnil konkrétní mezeru ve vzdělávání mladých zpěváků v místě, kde se opera vůbec neprovozovala. Zároveň představoval odpověď na problematický model některých amerických programů pro mladé umělce, v nichž si pěvci za možnost účasti platí velmi vysoké částky. Tento systém po desetiletí prohlubuje socioekonomické nerovnosti v našem oboru.

Po dokončení doktorandského studia a po inspirativním roce stráveném díky Fulbrightovu stipendiu v Evropě jsem ale

chtěla pomáhat pěvcům ve svém novém domově v oblasti Dallasu a Fort Worthu. Tamní hudební prostředí bylo mnohem rozvinutější a působily zde některé z nejlepších hudebních škol v zemi. Místní zpěváci a zpěvačky tudíž nepotřebovali další vzdělávání, ale placené příležitosti k nastudování a provádění operních rolí. Právě takové možnosti jsem jim začala pomáhat vytvářet. Podpořila nás místní komunita, díky níž se nám během první sezony podařilo vybrat třicet tisíc dolarů a uskutečnit první dvě inscenace.

Dnes žiji na druhé straně Atlantiku, ale poslání Opery Arlington nadále podporuji jako umělecká ředitelka. Funkci generální ředitelky mezitím zastává moje skvělá kolegyně a přítelkyně Eliza Escalante. V roce 2026 už Opera Arlington uvedla mimo jiné Carmen s orchestrem a komorní podobu Kouzelné flétny. Jsem Elize nesmírně vděčná za její neúnavnou práci i celému týmu, který se postupně rozrůstá a dál usiluje o to, aby byla opera přístupná novému publiku a aby podporovala hudebníky na začátku jejich profesionální dráhy.

Jak se po vystoupení nebo zvlášť náročném pracovním období vracíte zpátky na zem? Co vám pomáhá udržet si pevnou půdu pod nohama? Máte nějaké zájmy či koníčky mimo operní svět?

Jsou to bezpochyby moji blízcí, kdo mě drží nohama na zemi a pomáhá mi znovu načerpat síly po náročném vystoupení nebo ve chvílích, kdy je cestování spojené s touto profesí už příliš vyčerpávající. Můj manžel Jason Nichols je také pěvec a je skutečným privilegiem mít po boku partnera, který mi tak hluboce rozumí a chápe i oběti, jež život umělce přináší. Jason je mým největším opěrným bodem a věří ve mě i tehdy, když sama v sebe věřit nedokážu. Kdybych v životě neměla nic jiného než tohle, úplně by mi to stačilo.

Mimo jeviště ráda cestuji, což velmi pěkně koreluje s mou profesí! Když jsem v Praze, dokáže mě báječně osvěžit dlouhá, bezcílná procházka Stromovkou nebo oborou Hvězda a čtení pod stromy. A když se výjimečně naskytne chvíle, kdy můžu být doma, ráda také šiju – zdá se, že v tom mám něco společného s Mimi. (úsměv)

Kdybyste mohla pozvat na sklenku vína kteroukoli operní postavu, koho byste si vybrala a o čem byste si chtěla povídat?

Rozhodně bych pozvala Tosku. Příprava této role letos v létě v Glyndebourne pro mě byla nesmírně obohacující zkušeností a měla jsem pocit, že mě její odvaha naučila přinášet na jeviště svůj hlas i samu sebe novým, mnohem odvážnějším způsobem. Myslím také, že k současnému dění ve světě by měla co říct!

Foto: Artur Koff, Misha Photo, Anastasia Kezik, DJKT Plzeň, archiv Bree Nichols

Facebook

X

E-mail

WhatsApp

Bree Nichols: Mimì má v sobě příliš mnoho světla, než aby dokázala čelit vlastní smrtelnosti

14. říjen 2026 15:29 RozhovorPlus Jan Sebastian Tomsa

„Český repertoár, například Rusalka a Jenůfa, mi jako první pomohl vybudovat pěveckou výdrž a emocionální hloubku, které Pucciniho role vyžadují.“

„Čisté jitro je možná nejlepší Foersterovo dílo.“

„Předražené programy pro mladé umělce dlouhodobě prohlubují socioekonomické nerovnosti v našem oboru.“

Foto: Artur Koff

Americká sopranistka Bree Nichols přijela do Prahy díky Fulbrightovu programu a postupně se etablovala jako osobitá interpretka českého operního repertoáru. Ztvárnila Jenůfu i Rusalku

14. říjen

Svátek má Agáta. 2025 – zemřela Roberta Alexander, americká operní pěvkyně – lyrická sopranistka (narodila se 3. března 1949)....

Číst dál...

Newsletter

Přihlaste se k odběru newsletteru.

AktuálněPlus

Ministerstvo kultury chce zrevidovat podporu festivalů. Změny se dotknou i Pražského jara nebo Smetanovy Litomyšle

14. říjen 2026 09:20

Ministerstvo kultury zahájilo revizi smluv a memorand o spolupráci s významnými…

Číst dál...

Soutěž Gabriely Beňačkové odhalila vítěze. V Jihlavě uspěli pěvci z Japonska, Mexika a Itálie

12. říjen 2026 16:24

Devatenáctý ročník Mezinárodní pěvecké soutěže Gabriely Beňačkové vyvrcholil…

Foto: Artur Koff

Americká sopranistka Bree Nichols přijela do Prahy díky Fulbrightovu programu a postupně se etablovala jako osobitá interpretka českého operního repertoáru. Ztvárnila Jenůfu i Rusalku a za roli Káti Kabanové se dostala do finále Cen Jantar i opavské Thálie. Její kariéra ji zároveň zavedla na mezinárodní operní scény, mimo jiné do Deutsche Oper am Rhein, norské Opery Bergen a na festival v Glyndebourne. Sezona 2026/27 ji přinese několik významných rolí, včetně Mimì v Pucciniho *Bohémě*. Tu právě připravuje s operou Divadla J. K. Tyla v Plzni v režii Rocca a pod hudebním vedením Jiřího Štrunce. Premiéra je naplánována na 17. října. Proč si americká pěvkyně vybrala český operní repertoár a na jaké výzvy se těší v aktuální sezoně?

U nás jste se výrazně zapsala především jako interpretka Janáčkových hrdinek, zejména Káti Kabanové a Jenůfy. Pro americkou pěvkyni, která se usadila v Česku, je to poměrně neobvyklá cesta. Jak se proměnil váš vztah k Janáčkově hudbě od chvíle, kdy jste začala jeho opery sama zpívat?

Nedokážu ani popsat, jakou ctí pro mě bylo, že mi zde v českých zemích svěřili mé první role Káti a Jenůfy, a to po boku českých kolegů a s českými tvůrčími týmy. V jednom případě se navíc představení odehrálo přímo pod korunami stromů v Hukvaldech, skladatelově rodišti. Tato zkušenost pro mě byla nejen tou největší zkouškou češtiny, ale také mě přiblížila hudbě samotné a prostředí, které ji inspirovalo, zejména z kulturního hlediska.

Zároveň jsem se setkala s přístupem k Janáčkovu stylu, který podle mě odráží – a prosím, odpusťte mi toto zobecnění – více českou a moravskou povahu. Tedy odmítání okázalé sentimentality, díky němuž mohou emoce skryté pod povrchem ve skutečnosti vzplanout ještě silněji. Projevuje se to například zpravidla svižnějšími tempy a ostřejší hudební artikulací, díky nimž jsou kontrasty s oněmi nesmírně silnými okamžiky katarze v Janáčkově díle ještě působivější.

Foto: Misha Photo

Co vás vlastně přivedlo k české opeře? Byl to konkrétní skladatel, role, určitý člověk, nebo spíše vztah k českému prostředí, který se postupně rozvíjel?

Moje cesta k české opeře a životu v České republice nebyla úplně přímočará. Sama sice české kořeny nemám, ale za to, že se můj život protnul s českou kulturou, vděčím českým komunitám v Texasu. Texas je domovem jedné z největších a nejhlouběji zakořeněných českých komunit ve Spojených státech. Právě díky jejich odhodlání oslavovat a uchovávat vlastní kulturu, a to i na druhé straně oceánu, jsem dnes tady. Během doktorandského studia sólového zpěvu na University of North Texas jsem dostala příležitost zazpívat si svou první roli v češtině: Lišáka v Janáčkových Příhodách lišky Bystroušky. Inscenaci podpořila Czech Educational Foundation of Texas, která mně i mým kolegům z obsazení umožnila navštívit Janáčkův rodný kraj. Díky tomu jsem se poprvé setkala s moravskou kulturou.

Zároveň mě jako milovnici lingvistiky a fonetiky fascinoval jazyk, s nímž jsem se do té doby nikdy nesetkala. Předtím jsem sice zpívala Mařenku v Prodané nevěstě, ale v anglickém nastudování, takže Janáček pro mě znamenal první skutečnou zkušenost s češtinou. A hned s takovým nářečím! Musím

Soutěž Gabriely Beňačkové odhalila vítěze. V Jihlavě uspěli pěvci z Japonska, Mexika a Itálie

12. říjen 2026 16:24

Devatenáctý ročník Mezinárodní pěvecké soutěže Gabriely Beňačkové vyvrcholil…

Číst dál…

Česká hudební rada ocenila Věru Šustíkovou za dlouholetou péči o melodram

8. říjen 2026 21:43

Cena České hudební rady letos zamířila k muzikoložce, režisérce…

Číst dál…

Doporučené

Moderní tvář České filharmonie s Adamsem a Musorgským v čele

8. říjen 2026 19:08

Ve středu 7. října bylo v Rudolfinu rušno. Vedle…

Číst dál…

Od impresionistické prchavosti ke klenutému romantismu

5. říjen 2026 19:38

Podzimní neděle 4. října přinesla na Lednicko-valtickém hudebním festivalu…

Číst dál…

Ovace pro nestora. Richard Novák slavil pětadevadesátiny

5. říjen 2026 15:28

V Sukově síni Rudolfina se v sobotu 3. října…

Číst dál…

Nejčtenější

Obklopení zvukem. Carmina Burana v Rudolfinu nejen s PFS

8. říjen 2026 09:56

kulturou.

Zároveň mě jako milovnici lingvistiky a fonetiky fascinoval jazyk, s nímž jsem se do té doby nikdy nesetkala. Předtím jsem sice zpívala Mařenku v Prodané nevěstě, ale v anglickém nastudování, takže Janáček pro mě znamenal první skutečnou zkušenost s češtinou. A hned s takovým nářečím! Musím přiznat, že zpočátku pro mě čeština představovala obrovskou výzvu. Právě ta ale podnítila mou zvědavost a motivovala mě k tomu, abych se co nejlépe naučila zpívat česky a co nejvěrněji zachovala charakter jazyka. Přečetla jsem všechno, co jsem mohla najít o české fonetice, a začala se učit tento krásný jazyk. To mě přirozeně přivedlo k objevování dalších děl českého repertoáru.

Bránou do tohoto světa se pro mě staly Dvořákovy písně. Odtud jsem se pustila do hlubšího výzkumu a objevila skrytý svět české vokální hudby, která se dnes uvádí jen zřídka. Fascinace tímto repertoárem určovala následujících pět let mého života a stala se ústředním tématem mé disertační práce i projektu, který jsem realizovala v rámci Fulbrightova stipendia.

Během svého stipendijního pobytu v Praze jsem měla možnost objevovat a uvádět řadu vynikajících, dnes pozapomenutých písní českých skladatelů z počátku 20. století, například Josefa Bohuslava Foerstera, Julie Reisserové, Vítězslava Nováka, Emila Axmana a mnoha dalších. Za svou práci v oblasti české hudby jsem získala ocenění Presser Award, které mi umožnilo natočit debutové album se Severočeskou filharmonií. Považuji za velkou výsadu, že tu mohu žít a zpívat hudbu, která si získala mé srdce i mou představivost. A žít v Praze, této bráně a srdci Evropy, je skutečný dar. Otevřela mi totiž také cestu k vystupování na pódiích po celém kontinentu.

Je něco v české opeře, co jako pěvkyně třeba v italském nebo německém repertoáru nenacházíte?

Česká opera mi do značné míry pomohla vybudovat kariéru, jakou mám dnes, protože formovala mou uměleckou identitu. Namísto toho, abych stále dokola zpívala tentýž kánonický repertoár, jsem konečně našla odvahu představovat hudbu, která oslovila mou představivost i mé srdce. Například se mi podařilo zvítězit ve dvou amerických pěveckých soutěžích s árií Eviny smrti z Foersterovy opery Eva – skladbou, kterou poroty vůbec neznaly.

To s sebou samozřejmě nese určitá rizika: V jedné další soutěži mi řekli, že mě kvůli volbě tohoto neznámého repertoáru neberou vážně. A právě v tom spočívá zvláštní paradox: když jsem se konečně začala prezentovat jako umělkyně s vlastní identitou, místo abych se snažila přizpůsobit představám o tom, co ode mě ostatní očekávají, začala si mě divadla brzy představovat i v tradičním repertoáru.

Tato sezona vám přináší několik významných příležitostí: poprvé ztvárníte Manon Lescaut v Deutsche Oper am Rhein a v plzeňském Divadle J. K. Tyla vás čeká role Mimì v Pucciniho Bohémě. To je přece jen jiný typ zpěvu než Jenůfa nebo Rusalka. Jak jste poznala, že je váš hlas na tyto role připravený?

V této sezóně mám program z velké části ve znamení Pucciniho – od Tosky přes Mimì až po Manon Lescaut – a toto období považuji za jedno z nejdůležitějších z hlediska svého pěveckého vývoje. Když jsem v roce 2024 poprvé zpívala Mimì, začala jsem zjišťovat, že mému hlasu mimořádně svědčí široce rozklenuté, rozkvétající fráze, které jsou pro tento repertoár charakteristické. Zároveň ve svém hlase objevuji novou hloubku. Od té doby můj tým i castingoví ředitelé stále více vnímají v mém zpěvu stránku, která by se mohla dobře uplatnit i v rolích jako Tosca nebo Manon Lescaut.

Zajímavé je, že právě český repertoár, například Rusalka a Jenůfa, mi jako první pomohl vybudovat pěveckou výdrž a emocionální hloubku, které tyto role vyžadují. A přitom jsem neztratila jemnější a křehčí polohu, která bude vždy také součástí mého hlasu.

Obklopení zvukem: Carmina Burana v Rudolfinu nejen s PFS
8. říjen 2026 09:56
V pořadí 92. sezonu zahájí Pražský filharmonický sbor…
Číst dál…

Kučerova nezodpovězená i zodpovězená otázka
7. říjen 2026 20:33
První řádný abonentní koncert Symfonického orchestru Českého rozhlasu…
Číst dál…

Skvělá vizitka FOK
9. říjen 2026 11:55
Ve středu 7. října začala 92. sezóna Symfonického…
Číst dál…

RozhovorPlus

Nikolaj Medveděv: Hrát veřejně Kapustina je vlastně jako hrát Beethovena
14. říjen 2026 19:40
Ruský klavírista Nikolaj Medveděv v roce 2022 emigroval z osobních…
Číst dál…

Bree Nichols: Mimì má v sobě příliš mnoho světla, než aby dokázala čelit vlastní smrtelnosti
14. říjen 2026 15:29
Americká sopranistka Bree Nichols přijela do Prahy díky…
Číst dál…

Kryštof Mařatka: Spojuju moderní s ‚primitivním'. Jsou to jen zdánlivě neslučitelné světy
14. říjen 2026 10:51
Skladatel Kryštof Mařatka žije ve Francii i v Česku a v obou…
Číst dál…

VideoPlus

Bree Nichols jako Mimì v připravované plzeňské inscenaci Pucciniho Bohémy

Zastavme se na chvíli u Mimi. Můžete nám prozradit něco o plzeňské inscenaci? Bude Bohéma pojatá spíše tradičně, nebo nabídne neobvyklý pohled na toto dílo? A jak zatím probíhá vaše spolupráce s režisérem Roccem a jaká je jeho vize inscenace?

Je mi potěšením spolupracovat s Roccem už na našem pátém společném projektu, kterým je právě tato Bohéma. Obdivuji, jak dokáže nabídnout nový, hluboce lidský pohled na kanonická operní díla. Namísto toho, aby na příběh vršil nové nápady, proniká hluboko do předlohy a historického kontextu a snaží se odhalit, co nám původní témata a postavy mohou říct dnes. Ačkoli tedy nejde tak docela o tradiční pojetí Bohémy, věřím, že tato inscenace zůstává hluboce věrná podstatě díla i jeho hudbě.

Pokud jde o Mimì, bylo pro mě obohacující poznávat tuto křehkou švadlenku z poněkud jiného úhlu pohledu. Světlo jejího ducha totiž plane příliš jasně na to, aby dokázala čelit vlastní smrtelnosti… až do chvíle, kdy už nemá na výběr. Závěrečné jednání opery pro mě zůstává jedním z nejobtížnějších na provedení. Člověk musí zůstat velmi klidný, aby dokázal spolehlivě zpívat tváří v tvář takovým přívalům žalu a lásky. K této roli mám i osobní vzpomínku, protože úplně první Mimì jsem zpívala po boku Rodolfa v podání mého manžela Jasona, takže si při této roli na něj nemohu nevzpomenout.

Rád bych se ještě zastavil u dalšího závazku ve vaší mimořádně nabité nadcházející sezoně, a tou je opera Eugena d'Alberta Mrtvé oči v Národním divadle moravskoslezském. Postava Myrtoklé mi v něčem připomíná Čajkovského Jolantu. Obě ženy jsou nevidomé a jejich svět se díky jakémusi zázraku otevře zraku. Zatímco Jolantě však toto nové poznání přinese štěstí, pro Myrtoklé znamená tragédii. A jak chcete jako pěvkyně i herečka ztvárnit skutečnost, že Myrtoklé nakonec znovu oslepne, protože realita je pro ni zkrátka příliš bolestná?

Die toten Augen je jedním z nejintenzivnějších a nejtragičtějších příběhů, jaké jsem kdy na jevišti ztvárnila – a to už něco znamená, když mezi nimi najdeme i Jenůfu! *(úsměv)* Tuto roli mám stále ještě před sebou k dalšímu objevování a jsem si jistá, že mnohé se vyjasní během zkoušek v roce 2027.

Myrtoklé je v podstatě uvězněna ve vlastní mysli. Musí se vyrovnat s poznáním, že muž, kterého kdysi zbožňovala, jí nejen lhal, ale je také schopen vraždy. Podléhá hlasům, které ji v průběhu libreta nabádají, aby obětovala vlastní štěstí ve prospěch druhých, až se nakonec sama znovu připraví o zrak. Možná chtěli libretisté Ewers a Henry, abychom si uvědomili s hrůzou, jakou zkázu mohou tato moralizující slova napáchat na Myrtoklé, na jejím těle i duši.

Kryštof Mařatka: Spojuju moderní s ‚primitivním'. Jsou to jen zdánlivě neslučitelné světy

14. říjen 2026 10:51

Skladatel Kryštof Mařatka žije ve Francii i v Česku a v obou…

Číst dál…

VideoPlus

VideoPlus | Jan Ryant Dřízal: Mozart je někdy avantgardnější než avantgarda

22. červen 2026 16:05

V roce 2014 vyhrál Bělohlávkovu kompoziční soutěž pro…

Číst dál…

VideoPlus | Zdeněk Zahradník: Sklízím, jak mi zobák ‚narost'

16. březen 2026 19:04

Zdeněk Zahradník, v červnu 2026 slavící devadesátiny, je předsedou…

Číst dál…

VideoPlus | Jiří Chvála: Dvaadevadesát let ve dvou dílech

9. červenec 2025 10:01

Málokdo měl na české hudební prostředí tak pozitivní…

Číst dál…

AudioPlus

AudioPlus | Lukáš Janata: Když se publikum stává také interpretem

2. říjen 2026 17:39

Skladatel Lukáš Janata, už několik let studující a působící…

Číst dál…

AudioPlus | Daniel Matejča: Něco nového, ale srozumitelné

15. září 2026 08:30

Dvojkoncert pro housle, violoncello a orchestr od Jana Kučery,…

Číst dál…

AudioPlus | Jan Mráček: Těšíme se na Rudolfinum i na posluchače

1. září 2026 12:28

Zahájení sezóny umístila Česká filharmonie v roce 2026 hned…

Foto: Artur Koff

V roce 2022 jste vydala album Pure Morning, na které jste zařadila možná překvapivě také skladbu Josefa Bohuslava Foerstera Čisté jitro, podle níž jste album pojmenovala. Jak jste toto dílo vůbec objevila a čím vás oslovila Foersterova hudba i poezie Otokara Březiny, Antonína Sovy a F. X. Šaldy?

Teď jste narazil na jednu z mých nejoblíbenějších skladeb vůbec! Ty tři složité básně jsou plné obrazů a symbolů, které podle mě Foersterova rozklenutá, vzletná hudba tak oživuje. A troufám si říct, že možná jde o skladatelovo nejlepší dílo. Strávila jsem mnoho hodin studiem těchto textů, hledáním různých způsobů, jak je přeložit a pochopit ve svém rodném jazyce, až se mi vepsaly do srdce.

Proto si dodnes nesu vzácnou vzpomínku na první provedení tohoto cyklu v Praze. Po koncertě za mnou přišla přítelkyně a řekla mi, že druhá píseň, Blažené úsměvy mrtvých, na ni zapůsobila jako dar určený přímo jí. Přišla totiž o oba rodiče a píseň líčí duše zemřelých rodičů, které vystupují z pozemského utrpení do krásy věčného kosmu. To mě naprosto ohromilo a dodnes mi to připomíná, jakou schopnost má hudba překračovat hranice vlastního já a přinášet uzdravení.

Za to, že jsem toto mimořádné dílo pro soprán a orchestr objevila, vděčím jednomu konkrétnímu člověku. V roce 2019 jsem se seznámila s pražským barytonistou a vokálním pedagogem Martinem Vodrážkou, který se stal mým mentorem v oblasti českého repertoáru a pomohl mi porozumět této hudbě z pohledu rodilého Čecha. Věnoval spoustu času a péče tomu, aby mě naučil správnou dikci a stylovou interpretaci, a tyto znalosti pro mě měly cenu zlata. Dnes je Martin mým mentorem a kolegou a zároveň si velmi vážím našeho přátelství. Naposledy jsme letos v létě společně s Ahmadem Hedarem vyučovali na intenzivním kurzu ***VoxLab*** pořádaném spolkem Artujeme. Byla to pro mě velmi cenná zkušenost, mimo jiné díky tomu, že sdílíme podobné pedagogické i umělecké přístupy.

1. září 2026 12:28

Zahájení sezóny umístila Česká filharmonie v roce 2026 hned…

Číst dál…

SeriálPlus

Pohledem Lukáše Hurníka (15)
Hrůšův Parsifal v Covent Garden

12. říjen 2026 15:55

Dne 9. října se v londýnské Royal Balet and…

Číst dál…

Pohledem Jiřího Vejvody (84)
Legendy české hudby na obrazovce. Zlatá Praha nabídla premiéry čtyř dokumentů

28. září 2026 10:56

Počátkem šedesátých let si na Západě vynutil rozmach…

Číst dál…

Klasika v souvislostech (111)
Mohla být Metropolitní opera o půlstoletí starší?

16. září 2026 19:53

Metropolitní opera je jen jedna jediná na světě,…

Číst dál…

MladíPlus

Matteo Hager a Bohemian Symphony Orchestra Prague vyrážejí na britské turné

14. říjen 2026 18:55

Matteo Hager, student londýnské Royal Academy of Music,…

Číst dál…

Siebeneichener Quartett nabídne v Praze tři podzimní koncerty

14. říjen 2026 17:02

Mladé české smyčcové kvarteto Siebeneichener Quartett chystá na…

Číst dál…

V Kostelci nad Orlicí vystoupí nejlepší účastníci Kocianovy a Heranovy soutěže

13. říjen 2026 09:53

Tradiční říjnový koncert v Zrcadlovém